

66. החומריות הגשמית, החומריות האת'רית, קרינות, מרחב וזמן

הרבה שאלות נשאלו לגבי המונחים בהם אני משתמש - חומריות-גשמית וחומריות-את'רית. החומריות-הגשמית היא כל שהאדם מסוגל לראות בעיניו הארציות, לחוש ולשמוע בצורה ארצית. על-כך נמנים גם אלו שהוא רואה גם באמצעות כלים-ארציים מתווכים ואף יראה בעתיד באמצעות המצאות נוספות. כמו למשל כל שניתן לצפות בו דרך מיקרוסקופ. החומריות-הגשמית היא רק סוג אחד מסוים של חומריות. חלק-הארי של החומריות כולה, מכל מקום, כולל סוגים שונים, שהם שונים במהותם מלכתחילה, ולכן אינם מתערבים זה בזה.

הסוגים השונים של החומריות נחים זה על גבי זה, ממש למטה בבסיסה או בסופה של הבריאה. ושוב, כפי שנעשה הדבר בבריאה כולה, הם מתחילים מלמעלה, עם הסוגים הקלילים ביותר, ומסתיימים מטה עם הכבדים והדחוסים ביותר. כל סוגי החומריות הללו משמשים אך-ורק כאמצעי מסייע להתפתחותם של כל הדברים הרוחניים, השוקעים מטה אל תוכם כזרע הנופל על אדמה תחוחה. בדיוק כפי שהזרע זקוק לאדמה כדי לנבוט ולצמוח.

החומריות עצמה, כל שכבה בנפרד אינה פעילה, והיא חסרת-אונים. רק כאשר חודרת ישות כלשהי אל תוכה ומתחברת אליה, היא מקבלת חום וחיות, ומשמשת כמעטפת או גוף לצורות והסוגים השונים ביותר.

כפי שכבר אמרתי, סוגי החומריות השונים אינם מתערבבים ביניהם, אולם באמצעות הישות נוצר ביניהם חיבור ואף התקשרויות רבות. בחיבור והתקשרויות אלו נוצרים כעת חום וקרינות. כל סוג-חומריות מחולל את הקרינה המיוחדת לו, והיא מתערבבת עם קרינותיהם של הסוגים השונים המחוברים אליו, ויחד הם יוצרים כתר של קרינה, אותו כבר מכיר האדם ומכנה כיום בשם הילה או קרינה.

כך, לכל אבן, לכל צמח, לכל חיה קרינה משלהם, בהן יכול האדם להתבונן, ובהתאם למצב הגוף, דהיינו המעטפת או הצורה, הריהם שונים לחלוטין. לכן ניתן לצפות גם בהפרעות בהילה זו ולזהות את נקודות-החולי שבמעטפת.

ההילה מספקת לכל צורה סביבה מיוחדת, המעניקה הגנה ושמירה, אולם בו-זמנית גם מהווה גשר אל הסביבה הנרחבת יותר. היא אף חודרת אל הליבה הפנימית ביותר, כדי להשתתף בהתפתחות זרע-הישות, במובן הרחב ביותר של המילה; שכן למעשה משתתפים בה עוד דברים רבים הקיימים בבריאה, אותם אני רשאי לפרט רק באופן הדרגתי, צעד אחר צעד, כדי להקל על המחפשים באמת את הכרת חוקי-הבריאה.

בלא היתוך ומיזוג עם המהות, החומר אינו ולא-כלום. מה שדיברנו עליו כעת, היה רק החיבור בין הישויות ובין סוגי החומריות השונים. והוא, בתורו, מספק קרקע פוריה לרוח!

הישות מחברת, מתחברת ומחייה את החומר, אולם הרוח שולטת בחומר באמצעות הישות. מרגע שהרוח, דהיינו - הרוחני, חודר באמצעות החיבור שהחיתה הישות לשם התפתחותה, היא מכפיפה אליה מדרך הטבע חיבור זה, ועמו כמובן גם את הישות.

כך מוענקת השליטה לרוחני באופן הטבעי ביותר. עצוב הדבר, כאשר הוא עושה בה שימוש בלתי-ראוי או שגוי! הכלים שניתנו לרוח לשם התפתחותה בחומריות הם הקרינות, כפי שפירטנו לעיל. הקרקע להתפתחות הרוח כבר הוכנה בקפידה על-ידי הישויות עוד קודם להגעתה. המעטפת נכרכת מעצמה סביב הרוח לשם הגנה, ומשימתה כעת היא לעשות שימוש נכון בכלים שניתנו בידה, לרווחתה ועלייתה, אולם לא לגרימת נזק וקריסה.

קל להבין שסוג החומריות ממנה עשויה מעטפת הרוח, הנוכח בצורה הבולטת ביותר, הוא גם זה שיכריע לגבי סוג תערובת-הקרינה; שכן בתוך המעטפת תשלוט תמיד, מדרך הטבע, הקרינה של סוג-החומר הנוכח בצורה החזקה ביותר. מכל-מקום, הסוג השולט הוא גם זה שיהיה בעל ההשפעה הרבה ביותר, הן כלפי פנים והן כלפי חוץ.

אולם תערובת-הקרינה היא בעלת משמעות רבה בהרבה ממה שיכלה האנושות לחקור עד כה. עדיין לא נגלתה לה ולו עשירית מתפקידה האמיתי!

תכונות ההילה הן מכריעות לגבי עוצמת-הגלים, האמורה להיספג על-ידי מערכות-הקרינה של היקום כולו.

אל להם לשומעים והקוראים להקל ראש בכל זה, אלא מן הראוי שיעמיקו לחקור ברעיון, ולפתע ייפרשו לעיניהם כל גדילי-העצבים בבריאה, אותם עליהם להפעיל כדי ללמוד כיצד לנצלם.

התכונות מדמות את הכוח-הראשוני הנמצא בקרינה אל תוך יצירת-הבריאה. הקרינה זורמת דרכה, דרך כל חלק וכל סוג. וכל חלק וכל סוג שהן יעבירו אותה הלאה, לאחר שהשתנתה בעוברת, דרכם. כך יוצרים חלקיה של הבריאה, באמצעות תכונותיהם השונות, שינוי בקרינה-הראשונית, ושינוי זה משנה אף את צבעה של אותה קרינה.

וכך מציגה הבריאה כולה תמונה נפלאה בקרינות של צבעים נהדרים, ששום צייר אינו יכול לצייר כמותה. וכל חלק-בריאה כשלעצמו, כל כוכב, כל גוף בנפרד, אחת היא עד כמה קטן וזעזעורי, הוא כמו מנסרה מהוקצעת היטב, המשקפת כל קרן שהיא מקבלת, בקרינה של צבעים שונים.

הצבעים, בתורם, מושכים אליהם צלילים מגוונים, הנשמעים כאקורד מהיר. לא הצלילים הם בעלי הצבע, אלא הצבע הוא בעל הצליל. דהיינו, צבעי-הקרינה, לא הצבעים המתים בהם עושה האדם שימוש לצביעה. הללו מתים הם בהשוואה לצבעי הקרינה.

רוח-האדם עומדת כעת מול ממלכת-קרינות עצומה זו יחד עם כלי-ההגנה שלו, שהוא קרינותיה של המעטפת שניתנה לו. עד להתעוררות הכוח-המיני, התהליך דומה לזה של יונק. המעטפות החומריות שואבות, באמצעות קרינותיהן, רק את הדרוש להן לשם הבשלה.

עם הגעתו של הכוח-המיני, מכל מקום, הרוח כבר מצוידת במלואה, השערים אליה נפתחים ונוצר קשר ישיר אליה. כעת באפשרותה לקבל נגיעות מחוזקות ומגוונות של כוחות הקרינה ביקום כולו!

וכפי שהאדם, דהיינו הרוח, מפתח ושולט כעת בצבעי קרינתו שלו, כך - כמו בגלי-הרדיו, הוא מציב את גליו באותם צבעים וקולט אותם מן היקום. את הקליטה ניתן לכנות גם בשם ספיגה, או משיכה של מין אל מינהו. יהיה השם שבו נכנה את התהליך אשר יהיה, הוא נותר זהה. הצבעים מסמלים הרי את הסוג בלבד, והסוג הוא שמעניק את הצבע.

כאן טמון גם המפתח האבוד לאמנות האמיתית, המלכותית, האסטרולוגיה, וכן המפתח לתורת-הריפוי המעמיקה בצמחי-מרפא, ואף לאומנות השנויה במחלוקת של המגנטיזם לריפוי הגוף והנפש, המפתח לאמנות החיים, ואף הסולם לעלייה הרוחנית. שכן הסולם, זה הקרוי "מדרגות לגן-העדן", אינו אלא מכשיר פשוט שעל האדם לעשות בו שימוש.

מארגיה של רשת-הקרינה הזו בבריאה הם שלביו של הסולם. הכל מצוי בתוכם, כל הידע כולו והסוד האחרון של הבריאה.

מחפשים, אחזו במארגיה של רשת-הקרינה הזו!

אחזו בה במודעות, אולם מתוך רצון-טוב והכרה מלאה-ענווה באלוהיכם, שהעניק לכם את הבריאה המופלאה הזו, כדי שתוכלו לשלוט בה כמו במשחק ילדים, כאשר תרצו בכך באמת ותשכילו לזנוח את כל העמדת-הפנים של ידע כוזב. ראשית יש לפרוק את העומס השגוי מעל כתפיכם, מעל רוחכם, אחרת לא תוכלו להתרומם, חזקים וחופשיים.

כמו-כן, בין מארגיה של רשת-הקרינה ובין הגוף האנושי חייבת לשרור הרמוניה, כדי להעניק לרוח את כל האמצעים להגנה, התפתחות ועלייה, שנועדו לשמש אותה להתפתחות טבעית בבריאה. בחירת המזון, סוג הפעילות-הגופנית, ולמעשה כל היבטי-החיים בתחומים השונים, הסיטו קרינות אלו לכיוון אחד, וכדי שתתאפשר העלייה, דבר זה דורש כעת איזון.

כיום סובל הכל מחוסר-איזון זה. לא ניתן לכנות דבר בשם "בריא".

האדם אינו יכול לתאר לעצמו כעת, אילו השפעות יש, ולו לבחירת המזונות בלבד, על מערכת-הקרינות הזו. באמצעות בחירת המזונות לתזונת הגוף הוא יכול לסייע בהשבת האיזון, בחיזוק או החלשה של דברים מסוימים, ואף להסיט השפעות בעלות יכולת-שליטה, אם פעולתן מיטיבה או מעכבת, כדי שהקרינה המיטיבה עברו תוכל להגיע ולשלוט; משום שרק המיטיב הוא המצב הנורמלי.

אולם כל זה לא יקבע בהכרח התרחשותה של עלייה, ואף לא יגרום להגעתה, אלא יספק קרקע בריאה בלבד לפעילות רוחנית מלאה, שלרצונה בלבד שמורה ההחלטה, לקבוע את הדרך למעלה, הצידה או אף למטה. הגוף, מכל-מקום, חייב להתחזק כמו הרוח, מרגע שאדם יכול לטפחו בעצמו. אך כיום שולטת הבורות כמעט בכל.

כאשר אני מדבר על החומריות-הגשמית והחומריות-האת'רית, אין להניח כי החומריות-האת'רית משמעה עידון החומר-הגשמי. האת'ריות היא מסוג אחר לחלוטין, בעלת תכונות שונות. היא אינה יכולה לעולם להפוך לחומריות-גשמית, אלא היא מהווה שכבת-מעבר כלפי מעלה. גם החומריות-האת'רית, בדיוק כמו החומריות-הגשמית, אינה אלא מעטפת, החייבת להיות מחוברת אל ישות כדי שיופחו בה חיים.

ובשאני עובר לדבר על החוקים הללו, עלי לציין כי חלוקה זו רחוקה מלהיות ממצה. לכן ברצוני להודיע כבר היום, שלבד מן הגורמים המודעים והבלתי-מודעים מבחינה רוחנית וחומרית, הנדרשים להחייאת סוגי-החומריות השונים, קיימים גם סוגי אנרגיה שונים הזורמים בבריאה ובהתאם לאופיים, תורמים אף הם בצורות שונות להתפתחות וקידום.

זרמי-אנרגיה אלו, שוב, הם רק משניים לפעולה הרוחנית והחומרית, או נכון יותר, מקדימים אותה ומכינים את הקרקע למימושה. יהיו עוד רבים, ורבים אף יותר, ככל שנקשור ונעמיק בכל פרט ופרט.

האחד נקשר אל האחר ברצף, ומתוך החיבור הזה נוצרים עוד ועוד שלבים חדשים, הקשורים אל מה שקדם להם. ואולם ניתן להסביר את כולם על-פי סדר הגיוני, משום שלאחר הבריאה הראשונה, רק מה שהוא הגיוני יוכל להתגשם. לא קיים כל דבר אחר. ועובדה זו אף מבטיחה לנו את קיומם של פתרון מושלם ושל ראייה בהירה. בהרצאותי אני מציע לכם כעת את המפתח לפתרון זה. אז יוכל כל מאזין להתחבר בעצמו לבריאה כולה.

ואולם התוצאה המיידית היא יצירה שרובגוניותה עשויה לבלבל את האנשים. ולכן, כמו שעשיתי עד-כה, אם אניח לדברים להתברר ברוגע, בזה אחר זה, לאורך העשורים הבאים, קל יהיה לעקוב אחר ההתרחשויות, ולבסוף לראותן בבירור, בשלווה ובצורה מודעת. קל עבור אלו שיבקשו לעקוב אחר דבריי עד כאן. תחילה ברצוני להבהיר את כל היסודות המוצקים ביותר של הבריאה, לפני שאכנס לפירוט הדקויות.

השומע והקורא יחוש אולי כאילו הצגתי לו תחילה את שלד האדם בכל מערומיו, ולאחר מכן הצבתי לצידו אדם חי במלוא-אוננו ופעילותו. אם אין לו כל מושג על האדם, לא יוכל לזהות באדם החי את השלד הפנימי, ואולי אף יאמר שהשניים אינם שייכים זה לזה, או שאינם אותו הדבר. כך בדיוק יהיה עם אלו שלא יעקבו אחר הרצאותי בשקט עד סופן. זה שאינו מבקש לתפוש הכל מתחילה בתשוקה אמיתית, לא יוכל להבין את הבריאה כולה, כאשר אגיע להסבר האחרון. עליו לנסות ולעקוב אחר הסבריי צעד צעד.

היות והיה עלי לדבר במונחים גסים, אעבור כעת באיטיות על הדברים החדשים. אחרת יהיה המידע שאני מוסר כאוטי מדי.

גם כך כבר נאמר לי לא-אחת, שאני מספק רק את הגרעין בכל נושא, ושציבור גדול יתקשה בהבנתו. אולם אין באפשרותי לנהוג אחרת, אם ברצוני להעביר כל שיש לי לומר.

אחרת היה עלינו לסיים בחלק הרביעי, משום שעבור הסבר ברור יותר לא היה מספיק הזמן-הארצי ליותר מכך. יגיעו אחרים שיוכלו לכתוב את כל הרצאותי אל תוך ספר אחד ואף יותר. אני איני יכול להתעכב על-כך כעת.

ובכן, מכיוון שהחומריות-האת'רית, כפי שאמרתי, שונה בסוגה מן החומריות-הגשמית, הרי שנובע מכך דבר-מה שבו עדיין לא נגעתי עד כה. וכדי לא להתבלבל, בנושאים מסוימים עשיתי עד כה שימוש בביטויים עממיים, בהם עלי להרחיב כעת. עליהם נמנה, למשל, הביטוי: "מעבר לזמן ולמרחב".

ביטוי זה התייחס תמיד לתחום העל-ארצי. ובהתחשב בהמשך, הרי שעלינו לומר מהיום ואילך: החיים בחומריות האת'רית עומדים "מעבר לתפישות המרחב והזמן הארציות"; שכן גם בחומריות-האת'רית קיימת תפישת מרחב וזמן, אולם שוב, מסוג אחר, המותאם לחומריות-האת'רית. תפישת המרחב והזמן מתקיימת למעשה בבריאה כולה, אולם היא מחוברת תמיד לסוג מסוים!

לבריאה עצמה יש את גבולותיה שלה, וגם לגבולות אלו תפישת מרחב.

גם כל פעולותיהם של החוקים הבסיסיים, העוברים באופן אחיד בבריאה כולה, מושפעות תמיד מסוג הבריאה שבו תלויות תכונותיהם!

לפיכך, תוצאותיו של חוק מסוים יבואו אף הן לידי-ביטוי באופן אחר בחלקי הבריאה השונים, והדבר עלול להוביל לאי-הבנות, סתירות, ספקות באחדותם של חוקי-הבריאה או של רצון-האל, ואף לדחוף לאמונה בקיומן של פעולות שרירותיות מצד האל.

ואולם בעיקרון, הכל היה ועודנו תלוי בבורותם של האנשים לגבי כל הקשור בבריאה עצמה.

על כן, מכל מקום, אדבר בפירוט רק מאוחר הרבה יותר, משום שהיום הם עלולים להסיח ולערפל את הבנתם של השומעים והקוראים. הסברים אלו אביא לפניכם מיד כאשר יידרשו לשם הבנה נוספת. לא ייוותרו כל פערים.

